

РЕШЕНИЕ

№ 518

гр. Горна Оряховица, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, X СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Илина В. Джукова

при участието на секретаря Стела Т. Бакърджиева
като разгледа докладваното от Илина В. Джукова Гражданско дело № 20214120100827 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.288, ал.12, вр. ал.1, т.2, б. „а“ КЗ /отм./.

Ищецът Гаранционен фонд твърди, че на 24.09.2016 г. около 07:20 часа в гр.Горна Оряховица, при управление на лек автомобил „Рено 19“, рег.№ .. по ул.“Борима“ при № 15, ответникът КР. Г. Д., излизайки от паркинг, ударил правомерно движещия се лек автомобил „Опел Астра“, рег.№ ..., собственост на И.Х.Д. и го увредил. Твърди се, че за управлявания от ответника лек автомобил „Рено 19“, рег.№ ... нямало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към момента на ПТП. Ищецът твърди, че изплатил по щета № 110067/27.01.2017 г. на увреденото лице обезщетение за причинените имуществени вреди в размер 886,41 лв. и поканил ответника да му върне сумата, но той не изпълнил това задължение. Моли за постановяване на решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати тази сума с присъждане на сторените в производството разноски.

Ответникът не е подал отговор в срока по чл.131, ал.1 ГПК. В открито съдебно заседание признава всички твърдения на ищеца и моли за постановяване на решение съобразно приетите доказателства.

Съдът, след съобразяване на твърденията на страните и преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.288, ал.12, вр. ал.1, т.2, б.„а“ КЗ /отм./. Уважаването му е предпоставено от установяване, че възникнало вземане на увреждения срещу ответника на основание чл.45, ал.1 ЗЗД – установяване, че увреждането на лек автомобил „Опел Астра“, рег.№ ..., собственост на И.Х.Д. е причинено на 24.09.2016 г. около 07:20 часа, в гр.Горна Оряховица, ул.„Борима“ № 15, от удар с управлявания от ответника лек автомобил „Рено 19“, рег.№ ..., при излизане на последния от паркинг; че към 24.09.2016 г. за лек автомобил „Рено 19“, рег.№ ... нямало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“; стойността на причинените увреждания на лек автомобил „Опел Астра“, рег.№ ...; че ищецът е платил на увреденото лице обезщетение за настъпилото увреждане и че е поканил ответника да му възстанови платената на увреденото лице сума.

Осъществяването на посочените предпоставки се признава от ответника както съдебно – в откритото съдебно заседание, така и извънсъдебно – в сключеното между страните споразумение от 03.04.2018 г. за погасяване на задълженията по щета № 110067 в общ размер 1 200 лв. (1 099,41 лв. – дължимо обезщетение съгласно чл.558, ал.7 КЗ и 100,59 лв. – мораторни лихви, ликвидационни разходи и разноси). Преценено по реда на чл.175 ГПК, признанието се явява подкрепено от всички събрани писмени доказателства, като липсват такива, които го разколебават. От протокол за ПТП № 1633162/24.09.2016 г. се установява, че на 24.09.2016 г. около 07:20 часа в гр.Горна Оряховица, ответникът предприел маневра за включване в движението с лек автомобил „Рено 19“, рег.№ ..., излизайки от реда на паркирани по ул.„Борима“ автомобили, не пропуснал преминаващия в дясно от него лек автомобил „Опел Астра“, рег.№ ..., собственост и управляван от И.Х.Д. Между автомобилите настъпил удар, който причинил увреждане на преден ляв калник, предна лява врата, предна броня, преден ляв фар, предна лява джантата и спукване на предна лява гума на лекия автомобил „Опел Астра“. Протоколът за ПТП съставлява официален свидетелстващ документ и като такъв съгласно чл.179, ал.1 ГПК се ползва с материална доказателствена сила за удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти – датата, часа и мястото на произшествието, участниците и автомобилите, местоположението им и видимите щети по тях, както и относно съдържанието на изявленията на ответника относно причините и условията за настъпване на ПТП. В протокола е обективизирано неоспореното по авторство изявление на ответника, че ПТП е настъпило по описания начин, съставляващо и извънсъдебно признание за неизгодни нему факти.

Нормата на чл.25, ал.1 ЗДвП регламентира задължение на водача преди да започне каквато и да е желана от него маневра, включително излизане от реда на паркираните превозни средства, да се убеди, че няма да създаде опасност за

участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. В случая ответникът е започнал маневрата без да изпълни описаното задължение, защото не е пропуснал движещия се по пътното платно автомобил. За това нарушение е санкциониран с наказателно постановление № 16-0268-001247/10.10.2016 г. на Началник Сектор „Пътна полиция“ при РУ на МВР – Горна Оряховица, влязло в сила на 14.11.2016 г. Несъответствието между дължимото и осъщественото поведение на ответника го определя като противоправно, а вредоносният резултат от него – причиненото увреждане на лек автомобил „Опел Астра“, рег.№ ..., съгласно чл.45, ал.1 ЗЗД подлежат на репарирание. Вината на ответника се явява установена от презумпцията на чл.45, ал.2 ЗЗД.

Отразеното в протокола за ПТП и справка от базата данни на Информационен център за подадени данни от застрахователните компании за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към 30.01.2017 г. установяват, че към момента на настъпване на произшествието – 24.09.2016 г., за лек автомобил „Рено 19“, рег.№ ... не е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Чл.295, ал.7 КЗ /отм./, съотв. чл.574, ал.12 КЗ, изрично придава на справка материална доказателствена сила относно данните за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, в т.ч. и за началната и крайната дата на покритието.

Произшествието е настъпило в Република България, причинено е от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на страната (предвид регистрацията му – арг. от чл.258, ал.4, т.1 КЗ /отм./, съотв. чл.482, ал.1, т. 1 КЗ) и за което към момента на настъпване на ПТП, е нямало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Доколкото са налице кумулативно предвидените предпоставки на чл.288, ал.1, т.2, б.„а“ КЗ /отм./ за увредения е възникнало вземане срещу ищеца за заплащане на обезщетение за причинените му имуществени вреди. Такова е претендирано с подаденото от собственика на увреденото имущество И.Х.Д. уведомление за имуществени вреди от 30.01.2017 г.

Размерът на обезщетението трябва да съответства на това, което увреденият трябва да разходва, за да възстанови предхождащото увреждането състояние. Видно от заключителна техническа експертиза по образуваната при ищеца застрахователна преписка (щета) № 110067/2016 г., изготвена въз основа на извършени описи на 29.09.2016 г. и 30.09.2016 г., стойността на разходите за възстановяване на увреденото имущество, включващи нови части и материали и труд, е общо 1086,41 лв. Ищецът изготвил доклад по щетата и заключил, че на собственика на увреденото имущество следва да се изплати тази сума. Видно от авизо за местен превод №

620FTRO17065WQA1/06.03.2017 г. на „Уникредит Булбанк“ АД, сумата от 1086,41 лв. била изплатена от ищеца по банкова сметка на И.Х.Д. На 25.08.2017 г. ищецът изпратил до ответника регресна покана за заплащане (връщане) на платеното обезщетение, ведно с ликвидационни разноски и разходи в общ размер на 1 200 лв.

Съгласно чл.288, ал.12 КЗ /отм./ плащането на обезщетението от ищеца Гаранционен фонд в лимитативно изброените в закона хипотези (сред които и процесната на чл.288, ал.1, т.2, б.„а“ КЗ /отм./) е основание за възникване на регресното вземане на ищеца от ответника до размера на платеното застрахователно обезщетение и разноски, каквито в случая не се претендират. Ищецът признава, че задължението е платено частично – до 200 лв., а срокът за погасяване на цялото задължение съобразно условията на сключеното споразумение, е изтекъл на 31.03.2019 г. Ответникът признава, че задължението му не е изпълнено или погасено по друг начин и няма доказателства, разколебаващи истинността на това признание. Сочените от него причини за неизпълнение – наличие на други задължения и тежко финансово състояние, не са извинителни и не изменят или погасяват ищцовото право.

Вземането на ищеца е възникнало от момента на извършеното плащане на обезщетението на увреденото лице, но ответникът е изпаднал в забава след покана (от 26.08.2017 г., когато е получена поканата-уведомление). От тази дата той дължи и обезщетение за забава в размер на законната лихва, но понеже същото се претендира от по-късен момент – предявяването на иска, следва да бъде присъдено от тогава.

Предвид изхода на спора и съгласно чл.78, ал.1 ГПК ищецът има право да му се присъдят направените разноски. Няма основание за приложение на правилото на чл.78, ал.2 ГПК въпреки признанието на иска, защото ответникът е станал причина за предявяване на иска, като не изпълнил задължението си в сроковете и условията по сключеното споразумение. Ищецът е направил искане и е представил доказателства да е сторил разноски общо от 50 лв. за държавна такса. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което определено по реда на чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 ЗПрП и Раздел IV от Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразно цената на иска, фактическата и правна сложност на делото и обема на осъщественото от юрисконсулт процесуалното представителство (само подаване на искова молба), съдът определи на 50 лв. По делото са осъществени процесуални действия и от упълномощен от ищеца адвокат, но при липса на искане за присъждане на заплатеното му възнаграждение и без да са представени доказателства за това, съдът няма основание да разпредели отговорност за тези разноски.

На основание чл.258, ал.1 ГПК решението подлежи на обжалване.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА КР. Г. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Г.О., ул... **да заплати** на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, Булстат 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул."Граф Игнатиев" № 2, етаж 4, представляван заедно от Председателя на управителния съвет и изпълнителен директор М.Н.К. и Изпълнителния директор С.Г.С. **сумата от 886,41 лв. (осемстотин осемдесет и шест лева и четиридесет и една стотинка)**, представляваща изплатено обезщетение по застрахователна преписка (щета) № 110067/2016 г. за причинени от ответника имуществени вреди при пътнотранспортно произшествие, настъпило на 24.09.2016 г. в гр.Горна Оряховица при управление на лек автомобил „Рено 19“, рег.№ ..., за който не е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, ведно със **законната лихва** върху тази сума от 27.04.2021 г. до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА КР. Г. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Г.О., ул... **да заплати** на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, Булстат 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул."Граф Игнатиев" № 2, етаж 4, представляван заедно от Председателя на управителния съвет и изпълнителен директор М. Н. К. и Изпълнителния директор С.Г.С. **сумата от 100 лв. /сто лева/**, представляваща направени разноски за заплащане на държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в първоинстанционното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – Велико Търново в двуседмичен срок от връчване на преписи на страните.

Препис от решението да се върчи на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____